

[Miljøministeren]

står, er den manglende forståelse for dette lovforslag som et led i en sammenhængende aktion til bevaring af vore landsbysamfund. Det er præcis denne sammenkædning og denne forståelse, fru Dagmar Mørk Jensen har givet udtryk for.

Her er ikke tale om, at vi skal tilsidesætte en gældende lovgivning eller ødelægge zone-lovgivningen; tværtimod skal den fastholdes, og det ved alle ordførerne. Derfor undrer det mig, at man vil forsøge at stikke en kæp i hjulet for et tiltag over for de mange landsbyer, som herigennem måske kan få en form for hjælp. Vi gør ikke gældende, at dette alene redder landsbyerne, men vi ved alle, at vi må bruge alle de redskaber, der overhovedet er til rådighed eller mulige, for at vi ikke skal få en nedlægnings af vore landsbyer.

Det er jo klart slået fast, at man ønsker gennem forslaget at smidiggøre adgangen til at anvende disse overflødiggjorte landbrugsbygninger til andre formål. Vi ved, det kan være mindre håndværksvirksomheder, det kan være lagre, det kan være kontorer, og det kan også være mindre industriforetagender, men uden at der sker nogen ændring af de ydre fysiske rammer, og dermed selvfølgelig også uden at man angriber zonenloven.

I dag er det jo sådan, at de gældende bestemmelser siger, at man skal ansøge hos zonenovsmyndigheden, og at denne ansøgning normalt skal imødekommes, medmindre der herved vil ske en krænkelse af lovens formål. Det er denne procedure, der her forenkles. En ansøgning vil kunne klares hurtigere, og der er ingen tvivl om, at netop denne inspiration vil have muligheden i sig for at bringe endnu flere initiativtagere frem, der kan udnytte den mulighed, der her gives.

Lad os så stå sammen om, at dette er et led i den hjælp, vi vil yde vore landsbyer, men på én betingelse: at denne hjælp ikke kommer til at anfægte gældende zonenovsmyndighed eller zonenovgivning.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg skal blot konstatere, at det åbenbart ikke har nogen som helst betydning for SF, om man skaber en eksistensmulighed for et mindretal, uanset om det nu er skønnet på de 300 eller de 3.000, der skulle vise sig at være det rigtige; det ved jo ingen af os. SF

plejer ellers ikke at være så nervøs for at ændre i bestående lovgivning, hvis det er noget, partiet synes trænger til at blive ændret, så det er ret forbavsende, at de er så bange for det i denne forbindelse.

Så spurgte hr. Leif Hermann, hvem der siger sådan og sådan. Hr. Leif Hermann, når man bor ude i en landsby og man snakker med folk, så hører man, hvordan befolkningen opfatter praksis rundt omkring. Det er grundlaget for, at vi i Det Radikale Venstre har taget den stilling, vi har, og vi mener ikke, vi skader nogen med det. De steder, hvor man før har praktiseret, som det egentlig var hensigten, sker der jo faktisk ingen forandring, og miljøet går det ikke ud over, så jeg kan ikke rigtig se, hvem det skulle genere.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det skal blive min sidste korte bemærkning. Hvorvidt det drejer sig om 3.000 eller 300, er sådan set også fuldstændig ligegyldigt. Adgangen til at etablere sig er til stede efter den gældende lov.

Og når fru Dagmar Mørk Jensen ikke besvarede spørgsmålet om, hvori forskellen ligger mellem at sende to ansøgninger af sted til den samme kommunalbestyrelse og kun at sende én, er det jo, fordi der er ikke nogen.

Fru Dagmar Mørk Jensen er ikke i stand til at dokumentere, at det forhold, at der skulle gives zonetilladelse, har trukket sagerne i langdrag. Det ved fru Dagmar Mørk Jensen formentlig også udmærket godt, for ellers havde vi sikkert fået at vide i udvalget, at det lige præcis var det, der ødelagde spillet for nogle. Da vi samtidig har fået at vide, at ankesagerne ikke udgør noget problem, forstår jeg under ingen omstændigheder længere, hvorfor der skal foretages disse ændringer.

SF er normalt ikke særlig bange for at foretage ændringer af lovgivningen. Nej, det er fuldstændig rigtigt, fru Dagmar Mørk Jensen, det er vi ikke, når der er grund til at foretage disse ændringer, men endnu er der ikke fremkommet én eneste grund til at foretage ændringer i by- og landzonenloven.

Lad mig afslutningsvis sige, at lovens formål, nemlig at forhindre overbebyggelse og ukontrolleret bebyggelse i det åbne land, gælder stadig væk, men man har fjernet lige